

❖ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

«ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ»

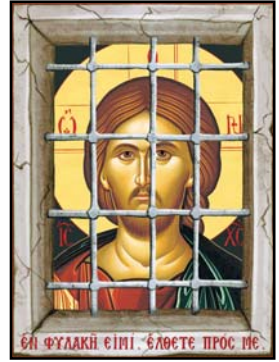
• Έδρα: Έλασιδών 28, Ρούφ Ἀθηνῶν

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

«ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ»

• Έδρα: Πατρῶν 12, Κολωνὸς Ἀθηνῶν

E-mail: agiosfilaretos@yahoo.gr

Προσκύνημα-Ἐπίσκεψη στὶς Φυλακὲς τῆς Τύρινθας Ναυπλίου

Συνεχίζεται ἡ Διακονία τοῦ Διακονοῦντος Χριστοῦ μας
ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ πονεμένου Ἀδελφοῦ μας

Κυριακὴ τῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων, 16 Ἰουνίου 2008 ἐκ.ήμ.

Ἐνα ἀκόμη μεγάλο Προσκύνημα ξεκινᾷ!

Αὐτὴ τὴ φορὰ θὰ συναντήσουμε τὸν Σωτῆρα Χριστό μας στὶς Φυλακὲς τῆς Τύρινθας Ναυπλίου!

Μὲ τὴν εὐχὴ καὶ εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρὸς καὶ Ποιμενάρχου μας Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κυρίου Κυπριανοῦ καὶ τὴν προτροπὴ καὶ καθοδήγηση τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Αὐτοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κυρίου Κυπριανοῦ, πραγματοποιήθηκε μία μεγάλη ἐξόρμησις Ἀγάπης πρὸς τοὺς πάσχοντες φυλακισμένους Ἀδελφούς μας στὶς Ἀγροτικὲς Φυλακὲς τῆς Τύρινθας.

Τὸ **Καραβάνι τῆς Ἀγάπης** ξεκινᾷ ἀμέσως μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία στὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ.

Τῆς ἀποστολῆς ἠγεῖτο ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κύριος Κυπριανός. Εἶχαμε δὲ τὴν ιδιαίτερα χαρὰ καὶ εὐλογία νὰ ἔχουμε μαζί μας δύο Μοναχοὺς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, τὴν Πολυσέβαστη Γερόντισσα καὶ Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδῶν Γερόντισσα Ταξιαρχία μὲ τρεῖς Μοναχῆς, δύο Μοναχῆς ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν, καὶ μία Μοναχὴ τοῦ Ἱεροῦ Μετοχίου μας τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγήτριας Ἀχαρνῶν.

“Όπως πάντα ψυχή τῆς ἀποστολῆς μας ἦταν ἡ Κοινωνική Λειτουργὸς τῶν Φυλακῶν Κορυδαλλοῦ καὶ ἐπίτιμο μέλος τοῦ Συλλόγου μας κυρία Νίτσα Κουκούτση. Ἐπίσης εἶχαμε τὴν ἰδιαίτερη χαρὰ νὰ ἔχουμε μαζί μας τοὺς φίλους, συμπαραστάτες καὶ εὐεργέτες τοῦ Συλλόγου μας κύριο Ἀλέκο Φωτάκη καὶ τὸν Ἴατρον κύριο Γεώργιο Τεπετσικιώτη. Σαράντα λαϊκοὶ ἀδελφοί μας, μέλη καὶ φίλοι τοῦ Συλλόγου μας καὶ τοῦ Ἀνδρικοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου «Ἅγιος Κυπριανός», συμμετεῖχαν σ’ αὐτὴ τὴν τόσο συγκινητικὴ ἐξόρμηση.

* * *

ΟΠΩΣ πάντα, ξεκινήσαμε προσευχητικὰ καὶ στὴ συνέχεια ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς μᾶς διάβασε τὴν πολὺ συγκινητικὴ Ἐπιστολὴ γιὰ τοὺς κρατούμενους Ἀδελφούς μας καὶ μᾶς ἔδωσε τὸ κεντρικὸ μήνυμα καὶ τῆς σημερινῆς μας ἐξόρμησης ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου: «Ἐὰν δὲν δεχθῆς τὸν ξένο σὰν νὰ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, καλλίτερα νὰ μὴν τὸν δεχθῆς καθόλου».

Κατόπιν μᾶς προέτρεψε νὰ συνεχίσουμε μὲ τὸν ἴδιο ζῆλο τὴ μεγάλη αὐτὴ διακονία, τὴν ὁποία ἔχουμε ξεκινήσει, διότι ὅπως μᾶς τόνισε ἐνίστε μᾶς νικάει ὁ πειρασμὸς καὶ ἀντὶ νὰ προτάξουμε τὸ συμφέρον τοῦ ἀδελφοῦ μας, προτάσσουμε τὸ δικό μας.

Καὶ πάνω σ’ αὐτὸ μᾶς διάβασε ἓνα πολὺ ὠφέλιμο κείμενο γιὰ τὸν Ἁγιορείτη Γέροντα Θεοφύλακτο τῆς Νέας Σκῆτης. **Α΄**

Κατόπιν ἓνα ἄλλο συγκλονιστικὸ κείμενο ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Ἀρχιμανδρίτη Σπυριδῶνα, πὸν διακονοῦσε στὰ κάτεργα τῆς Σιβηρίας, μᾶς συγκίνησε ὅλους πολὺ. **Β΄**

Μέσα λοιπὸν στὸ τόσο συγκινητικὸ καὶ κατανυκτικὸ αὐτὸ κλίμα ψάλαμε τὴν Παράκληση τοῦ Ἁγίου Φιλαρέτου καὶ μετὰ ἀπὸ λίγο φθάσαμε στὶς Φυλακὲς τῆς Τύρινθας.

Ἐκεῖ μᾶς περιέμεναν ὁ Διευθυντὴς τῶν Φυλακῶν, ὁ Ἀρχιφύλακας, ὁ Κοινωνικὸς Λειτουργὸς καὶ οἱ συνεργάτες του.

“Ὅλοι τοὺς μᾶς δέχθηκαν μὲ πολλὴ ἀγάπη καὶ εὐγένεια!

Ἐπειδὴ ὅμως ἦταν μεσημέρι καὶ οἱ κρατούμενοι εἶχαν ἤδη ἀποσυρθεῖ γιὰ ξεκούραση, ὅλοι μαζί πήγαμε νὰ γευματίσουμε καὶ νὰ ἐπιστρέψουμε στὶς 4.30´ στὸ τόπο τοῦ Προσκυνηματός μας.

Πράγματι, στὶς 4.30´ ἐπιστρέψαμε στὶς Ἀγροτικὲς Φυλακὲς τῆς Τύρινθας, ὅπου ὁ Διευθυντὴς μᾶς περιέμενε καὶ ὑποδέχθηκε πολὺ ἐγκάρδια.

Λόγω εἰδικῶν κανονισμῶν τῆς συγκεκριμένης Φυλακῆς, ἐπετρέπεται ἡ εἴσοδος στὰ ἐνδότερα τῶν Μοναχῶν, τῶν Μοναζουσῶν καὶ μιᾶς μικρῆς Ἀντιπροσωπίας δέκα περίπου λαϊκῶν.

* * *

ΜΑΣ ὁδήγησαν σὲ μία αἴθουσα ἐκδηλώσεων τῶν Φυλακῶν, ὅπου ἐκεῖ συγκεντρώθηκαν οἱ κρατούμενοι Ἀδελφοί μας.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας ἄρχισε νὰ τοὺς ἀπευθίνει λόγια ἀγάπης καὶ παρηγοριᾶς. Τοὺς διάβασε καὶ τὴν Ἐπιστολή, τὴν ὁποία εἶχε ἐτοιμάσει γι' αὐτοὺς, τονίζοντας ἰδιαίτερως ὅτι οἱ δικές μας ἁμαρτίες φταῖνε πὺ ἐκεῖνοι βρῖσκονται στὴ Φυλακή. **Γ´**

Τοὺς ἐπανέλαβε ἀρκετὲς φορές πὺς δὲν τοὺς ξεχνοῦμε καὶ ὅτι καθημερινὰ προσευχόμαστε γι' αὐτοὺς στὴ Θεοτόκο.

Στὸ τέλος, ὅλοι μαζί μὲ ὁδηγὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπό μας κύριο Κυπριανό, βάλουμε μιὰ μεγάλη μετάνοια καὶ τοὺς ζητήσαμε νὰ μᾶς συγχωρέσουν.

Οἱ κρατούμενοι Ἀδελφοί μας κατασυγκινημένοι, ξέσπασαν σὲ χειροκροτήματα.

Κατόπιν, τὸν λόγο πῆρε καὶ ὁ Ἴατρος μας κ. Γεώργιος Τεπετσικιώτης, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐξέφρασε τὴν ἀγάπη μας καὶ τὴν συμπράστασή μας. Ὁ ἐνθουσιασμός τῶν κρατουμένων ἦταν μεγάλος.

Στὴ συνέχεια, μὲ τὴν προτροπὴ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου μας κ. Κυπριανοῦ, οἱ Μοναχὲς μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Ἱεροψάλτη κ. Χριστοῦ Παπαδόπουλου (ἀδελφοῦ κατὰ σάρκα τοῦ Θεοφιλεστάτου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος), ἔψαλλαν ὕμνους ἀναστάσιμους καὶ θεομητορικούς.

Οί κρατούμενοι Ἀδελφοί μας παρακολουθοῦσαν μὲ πολλή κατάνυξη!
Ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν πολὺ συγκινητική.

Κατόπιν, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας κ. Κυπριανός, βοηθούμενος ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ἀποστολῆς μας, μοίρασε σὲ ἕναν-ἕναν ξεχωριστὰ εὐλογίες καὶ τὰ δέματα, τὰ ὁποῖα εἶχαμε ἐοτιμάσει γι' αὐτοὺς καὶ ταυτοχρόνως τοὺς ἔδινε τὸν ἀσπασμὸ τῆς Ἀγάπης.

Διακόσιοι κρατούμενοι Ἀδελφοί μας πῆραν δέματα, τηλεκάρτες καὶ ἄλλα εἶδη πρώτης ἀνάγκης, πάνω ὅμως ἀπ' ὅλα πῆραν καὶ ἔδωσαν ἐγκάρδια καὶ εἰλικρινῆ Ἀγάπη.

Ἡ ἀγάπη, τὴν ὁποία ἀντλήσαμε ἀπ' αὐτοὺς τοὺς πονεμένους συνανθρώπους μας, ἦταν πολὺ μεγαλύτερη ἀπὸ αὐτὴν πὸν ἀξιωθήκαμε μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ νὰ τοὺς δώσαμε.

Ἐν μέσῳ χαρμοσύνων ψαλμωδιῶν, οἱ κρατούμενοι Ἀδελφοί μας πῆραν τὰ δέματά τους, συζήτησαν γιὰ λίγο μὲ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπό μας καὶ ἀποσύρθηκαν, ἀσπαζόμενοι τὴν Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρα Χριστοῦ μας, ὁ Ὅποιος βρισκεται πίσω ἀπὸ τὰ κάγκελλα ἐνὸς κελιοῦ Φυλακῆς.

* * *

Η ΩΡΑ όμως πέρασε και ή ώρα της επιστροφής μας έφτασε. Κατασγινιημένοι και γεμάτοι αγάπη στις καρδιές, πήραμε τον δρόμο της επιστροφής για την Αθήνα.

Κρατώντας τον Χριστό στις καρδιές μας, τον Όποιο μόλις είχαμε αφήσει πίσω στη Φυλακή, ακούγαμε τα πνευματικά λόγια του Θεοφιλέστατου Έπισκόπου μας, τα όποια έπεφταν σαν ουράνιες δροσοσταλίδες στις ψυχές μας.

Μας μίλησε για τον Γέροντα Θεοφύλακτο και την ευλάβειά του προς την Εικόνα της Παναγίας «Άξιόν Έστιν». **Δ'**

Άκόμη, μας μίλησε για τη σημασία των καθιερωμένων εκκλησιαστικῶν Νηστειῶν (Μεγάλη Σαρακοστή, Άγίων Άποστόλων, Σαρακοστή Χριστουγέννων) και ὅτι ή κάθε μία ξεχωριστά είναι αφιερωμένη σέ ένα Πρόσωπο της Άγίας Τριάδος. **Ε'**

Και έκλεισε με ένα ακόμη κείμενο ἀπό τὸ βιβλίο τοῦ Πατέρα Σπυρίδωνα για τὸς φυλακισμένους της Σιθωνίας. **ΣΤ'**

Η ώρα είχε ήδη φτάσει 21.00' και τὸ σούρουπο είχε προχωρήσει αρκετά. Φθάσαμε στὸ Μοναστήρι μας με γεμάτες τις καρδιές ἀπὸ τὴν Άγάπη τῶν κρατουμένων Άδελφῶν μας και τὰ μηνύματα, τὰ όποια πήραμε ἀπὸ τις ψυχωφελείς διηγήσεις τοῦ Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου μας κυρίου Κυπριανού.

* * *

ΝΑΙ, Άδέλφια μας, στὰ πρόσωπά σας, είδαμε και έξακολουθοῦμε νὰ βλέπουμε τὸν ἴδιο τὸν Χριστό μας και δὲν θὰ πάψουμε νὰ σᾶς αγαποῦμε και νὰ προσευχόμαστε για ἐσᾶς. Θὰ εἴμαστε πάντοτε κοντά σας!

Ό στόχος μας παραμένει σταθερός: **ή Διακονία τοῦ Διακονοῦντος Χριστοῦ μας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ πονεμένου Άδελφοῦ μας.**

23η Ἰουνίου 2008 ἐκ.ήμ.
† Άγίων Νεομαρτύρων

Ειρήνη Άρχοντούλη
Πρόεδρος Δ.Σ.

Θεομητορική εὐλογία πρὸς τοὺς διακονητάς*

ΟΛΟΙ οἱ πατέρες (τῆς Νέας Σκῆτης) ἀναλόγως τῶν δυνατοτήτων των διακονοῦν εἰς τὸ Κυριακὸν, εἴτε ὡς διακονηταὶ στὶς ἱερὲς ἀκολουθίες, ἐκκλησιαστικοί, κανονάρχαι, ψάλται κλπ. εἴτε στὸ Ἄρχονταρίκι ὡς καθαρισταί, κερασταί κλπ. Ὁ Γέρον Ἐοφύλακτος ἦταν πάντα πρόθυμος νὰ διακονήσῃ ὅπου κι' ἂν ἐχρειάζετο. Δὲν ἄργησε ὅμως ὁ μισόκαλος νὰ φέρῃ τὰ ἐμπόδια, ὥστε νὰ προσβάλλῃ αὐτὴ τὴν ἀγία κατάστασι τῆς φιλαδελφείας. Ὁ Δικαῖος ἦταν σκληρὸς καὶ ζόρισε τὸν εὐλογημένο Γέροντα. Ἄπεφάσισε λοιπὸν νὰ μὴν συνεχίσῃ τὴν διακονία του ὡς διαβαστοῦ καὶ ἐλυπεῖτο γι' αὐτό, Ἡ ἀνησυχία του γιὰ τὸ ἂν ἐπράξε σωστά, τὸν ὠδήγησε στὴν προσευχὴ πρὸς τὴν Παναγία μας. Τὸ ἴδιο βράδυ βλέπει στὸν ὕπνο του τὸ Κυριακὸν λουσμένο στὸ φῶς καὶ τὴν Παναγία μας νὰ μπαίνει στὸ Ἅγιο Βῆμα τοῦ Κυριακοῦ ἀπὸ τὴν Ὁραία Πύλη, νὰ παίρνῃ στὰ χέρια της τὸ Ἅγιο Εὐαγγέλιον ἀπὸ τὴν Ἁγία Τράπεζα καὶ νὰ εὐλογῇ μ' αὐτὸ τοὺς χοροὺς, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ ἀφοῦ ἐπανατοποθέτησε στὴν θέσι του τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιον ἐξαφανίστηκε. Μετὰ ἀπ' αὐτὴ τὴν ὄπτασι, δὲν μποροῦσε νὰ κάνῃ κάτι διαφορετικόν, ἔβαλε μετάνοια στὸν Δικαῖο καὶ συνέχισε ἀπρόσκοπτα τὴν διακονία του, διαβεβαιώνοντάς τον ὅτι δὲν ἐγκαταλείπει τὸ διακόνημά του.

Ἡ Παναγία ἔδιδε ἄλλωστε ἀπλόχερα τὴν εὐλογία Της καὶ τὸν μισθὸν σ' ὅλους τοὺς διακονητάς!

Γιὰ τὸν ὀλίγο κόπο καὶ τὴν μικρὴ προσφορά μας ἡ Παναγία ἀντιπροσφέρει πλουσία τὴν εὐλογία Της εἰς ἐμᾶς.

(*) Ἱερομονάχου Προδρόμου, Ὁ Γέρον Ἐοφύλακτος ὁ Νεοσκητιώτης, Ἱερὰ Καλύβη «Σύναξις τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων», Νέα Σκῆτη, Ἅγιον Ὄρος 2007, σελ. 161-162.

Ὁ καταδικασμένος σὲ θάνατο ληστής βρῖσκει τὸν Θεὸ*

ΣΤΙΣ ΟΜΙΛΙΕΣ μου (λέγει ὁ π. Σπυρίδων) προσπαθοῦσα νὰ ἀποδείξω στοὺς φυλακισμένους, ὅτι γιὰ μᾶς δὲν ὑπάρχει καμμία διαφορὰ μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι παιδιά ἑνὸς Θεοῦ καὶ ὅτι Ἐκεῖνος μᾶς ἀγαπᾷ πάρα πολὺ καὶ ἐλεεῖ καὶ τὸν χειρότερο ἁμαρτωλὸ καὶ ἐγκληματία ὅπως καὶ τὸν μεγαλύτερο ἅγιο. Καὶ συχνὰ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἀπὸ συμπόνοια πρὸς τὸν ἁμαρτωλὸ τὸν πλησιάζει πολὺ περισσότερο ἀπὸ ὅτι ἓναν μεγάλο ἅγιο. Ὁ Θεὸς διὰ τοῦ μονογενοῦς του Υἱοῦ σκόρπισε σὲ μᾶς τὴν ἀπέραντη ἀγάπη του καὶ τὴν ἀγαθότητά του, καὶ μόλις ἐμεῖς θ' ἀνοίξουμε τὴν καρδιά μας σ' αὐτὴν τὴν ἀγάπη ἀμέσως ἀπὸ τὸ ξεχείλισμα τῆς ἀγάπης αὐτῆς τοῦ Κυρίου θὰ ἀνακράξουμε μὲ θαυμασμό: *«Εσὺ, Κύριε, ἐπισκέφτηκες τὴν βρώμικη καὶ λερωμένη μὲ τὸ αἷμα τοῦ πλησίον κατοικία τῆς ψυχῆς μου!»*. Ἔτσι σ' αὐτὸν τὸν κόσμον τῶν κακούργων, σ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἔψαχνα τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ ἀνταποκριθεῖ αὐτὴ στὴν πρόσκληση τοῦ Θεοῦ. Ὡ, τὸ θαῦμα τοῦ Χριστοῦ! Πῶς καὶ μὲ τί ἀγάπη μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔπαιρναν καὶ κατάπιναν τὰ λόγια τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ πρὸς αὐτούς. Μιὰ μέρα ἓνα κατάδικος μὲ ἄλυσίδες μὲ πλησίασε κλαίγοντας.

– Παππούλη! Κοίταξέ με, σῶσε με, θέλω τὸν Θεό, τὸν Θεὸ θέλω. Τὰ κηρύγματά σας ἔκαναν νὰ ξαναζήσει ἡ ψυχὴ μου καὶ τώρα αὐτὴ ἀναζητᾷ τὸν Θεό. Ὡ, τὸν Θεὸ θέλω!

– Γιέ μου! Ξαναζωντάνεψες;

– Ναί, ξαναζωντάνεψα, παππούλη, καὶ σᾶς ἱκετεύω, δώστε μου τὸν Θεό, ἐγὼ τὸν Θεὸ θέλω.

Ὅλοι οἱ κατάδικοι εἶχαν φύγει ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, ἔμεινε μόνο αὐτὸς ὁ ἄλυσοδεμένος κατάδικος μὲ τὴν φρουρὰ δίπλα του. Τὸν ὀδήγησα μέσα στὸ ἱερό, ὅπου μὲ ἀκολούθησε σὰν ὑπάκουο παιδί.

– Πρῶτ' ἀπ' ὅλα, φίλε μου, ἔλα νὰ προσευχηθοῦμε.

– Νὰ προσευχηθοῦμε, παππούλη, ἀπάντησε ἐκεῖνος.

Προσευχόμεσταν δέκα λεπτὰ περίπου. Ἡ προσευχὴ του φλογερή. Μετὰ τὴν προσευχὴ τὸν παρακάλεσα νὰ καθίσει στὴν καρτέλα.

– Φίλε μου, χαρὰ μου, χαίρομαι πάρα πολὺ πού μὲ τέτοια θερμότητα ψάχνεις νὰ βρεῖς τὸν Θεό. Ὁ Θεός, ὅμως, μόνο ἀπὸ τὴν θύρα τῆς μετανοίας μπαίνει στὴν ψυχὴ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου. Ἄνοιξε τὴν θύρα αὐτή, αὐτὸ εἶναι στὸ χέρι σου.

– Θα σᾶς πῶ πρώτα γιὰ τὴν ζωὴ μου καὶ μετὰ θὰ ἐξομολογηθῶ. Κατάγομαι ἀπὸ τὴν Ὀδησσό, ἔχω σπουδάσει στὸ πανεπιστήμιο. Δὲν τὸ τελείωσα ἐπειδὴ ἀρχισα νὰ πίνω... Ἔφυγα ἀπὸ τὴν Ὀδησσὸ καὶ πῆγα στὴν πόλη Ροστώφ. Γύρευα τὴν καλὴ ζωὴ, δηλαδή νὰ ζῶ οἰκονομικὰ ἄνετα. Ὅταν ἦμουν 25 χρονῶν ἀπὸ τὸ Ροστώφ πῆγα στὸν Καύκασο. Ἐκεῖ ρίχτηκα, ὅπως λένε, ὀλότελα σὲ μιὰ αἰμοσταγῆ ζωὴ. Ἐκεῖ σχηματίσα ἔξι ληστοσυμμορίες. Δὲν λυπόμασταν κανέναν. Οἱ ἄνθρωποι τῶν πέντε ομάδων γρήγορα συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν ἀστυνομία, καὶ μόνο ἡ δική μου κρυβόταν πάνω στὰ βουνά, στὰ δάση καὶ στὶς ἄγριες χαράδρες τοῦ Καυκάσου. Πάντα σχεδὸν ἦμασταν βουτηγμένοι στὸ ἀνθρώπινο αἷμα. Ἐγὼ ὁ ἴδιος μὲ τὰ δικά μου τὰ χέρια σκότωνα ἀκόμα καὶ ἔγκυες γυναῖκες. Εἴχαμε πολλὰ χρήματα καὶ χρυσαφικά. Καὶ ἐγὼ, τί ἔκανα ἐγὼ! Μὲ τὰ ἴδια μου τὰ χέρια ἔσφαξα δύο ἱερεῖς. Γιὰ τὸ πόσες γυναῖκες ἐβίασα οὔτε λόγος νὰ γίνεται.

– Καὶ τί σᾶς ἀνάγκασε νὰ πράξετε τέτοια κακουργήματα;

– Παππούλη! Τὰ πάθη μᾶς κάνουν νὰ γινόμαστε τέτοια ἄγρια ζῶα, καὶ τὰ πάθη αὐτὰ σὲ μᾶς τὰ μεγαλώνει καὶ τὰ σκληραίνει τὸ περιβάλλον μέσα στὸ ὁποῖο γεννώμαστε, μεγαλώνουμε καὶ ζοῦμε...

Ὅταν βλέπεις ὅτι ὅλος ὁ κόσμος ζῆ μὲ τὴν βία, ὅτι οἱ νόμοι, οἱ ἀρχές καὶ οἱ ἐξουσίες ἀποτελοῦν τὸ πιεστήριο μὲ τὸ ὁποῖο καταπιέζεται ἡ ἀνθρώπινη ἀπὸ τὰ χέρια κάποιας μικρῆς ομάδας ἀνθρώπων, τότε παρὰ τὴ θελησὴ σου ἀνάδουν μέσα σου τὰ πάθη καὶ γίνεσαι ἀποφασισμένος γιὰ ὅλα! Τελικὰ ἐξαγριώνεσαι, γίνεσαι σὰν τὸ ἄγριο ζῶο. Πιστέψτε με, παππούλη, ὑπάρχουν στιγμὲς ποὺ θέλεις νὰ καταστρέψεις ὅλον τὸν κόσμο καὶ νὰ τὸν κάψεις!... Ὁ κόσμος πρέπει νὰ καταστραφεῖ! Δὲν ὑπάρχει σ' αὐτὸν τίποτα ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὑποκρισία, τὴν βία καὶ τὴν ἀχρεϊότητα...

Ὅταν συναντῶ ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς ἢ ὁποιοσδήποτε ἀρχές, σκέφτομαι: ἄχ, ἄνθρωποι, ἄνθρωποι, πόσο μικροὶ εἶστε ἐσεῖς καὶ ἡ ὑποκρισία σας μὲ τὸ ἔνστικτο τῆς βίας. Μήπως ἐσεῖς εἶστε οἱ δήμοί μας, οἱ δήμοι τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς. Θεωρεῖτε τὸν ἑαυτὸ σας ποιμένα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τηρητὴ τῶν νόμων τῆς δικαιοσύνης καὶ φωτιστὴ τοῦ ἀγράμματου λαοῦ. Στὴν πραγματικότητα ὅμως ὅλοι ἐσεῖς εἶστε δήμοι! Ἀνατριχιάζω ὅταν βλέπω τὸν ἱερέα νὰ δίνει τὴν Θεία Κοινωνία στὸν καταδικασμένο σὲ θάνατο πρὶν τὴ θανατικὴ ἐκτέλεση. Τὸν κοινωνᾶ καὶ σὲ δύο λεπτὰ τὸν ἀπαγχονίζουν. Σκέφτομαι τότε, ποιὸν ἄραγε κρέμασαν: τὸν ἐγκληματία ἢ τὸν Χριστό; Αὐτὸ κάνουν οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἐδῶ ὁ προϊστάμενος τῆς φυλακῆς ζῆ σὰν νὰ εἶναι ἄρ-

χοντας. Παίρνει μισθὸ 120 ρούβλια τὸν μῆνα καὶ τὰ παιδιὰ του τὰ στέλνει στὰ καλύτερα σχολεῖα, ἔχει ὀλόκληρο κοπάδι κυνηγητικά σκυλιὰ καὶ ὅταν φεύγει μετὰ ἀπὸ ἕξι-ἑπτὰ χρόνια ὑπηρεσίας στὴ φυλακὴ ἔχει μαζί του τριάντα-σαράντα χιλιάδες! Αὐτὸ εἶναι, ἀγαπητέ μου παππούλη, πὸν μᾶς κάνει ἐγκληματίες! Καὶ ἐγὼ τώρα ὅταν ἀκουσα ἀπὸ σᾶς τὴν ἐκκλήση νὰ στραφοῦμε στὸ Θεό, βεβαιώθηκα, ὅτι μᾶς ἀγαπᾶτε εἰλικρινὰ καὶ θέλετε νὰ σωθοῦμε. Ὡ, μπροστὰ στὴν εἰλικρινὴ ἀγάπη δὲ θὰ μείνει ἀσυγκίνητος κανένας ἐγκληματίας! Ἐτσι καὶ ἐγὼ, ἓνας ἀπὸ αὐτούς, στὴν ἀγάπη πὸν μᾶς δείξατε ἀποκρίνομαι μὲ τὴν δική μου ἀγάπη. Ἄν ὁ κόσμος μᾶς ἀγαποῦσε, ὅπως ἐσεῖς μᾶς ἀγαπᾶτε, πιστέψτε με, θὰ γινόμαστε ἄγιοι. Αὐτὸ σημαίνει ἀγάπη! Μπροστὰ στὴν ἀγάπη οὔτε νόμοι, οὔτε ἡ δύναμη, οὔτε τὸ κακὸ δὲ θὰ σταθοῦν. Ἄλλὰ τώρα ἀναρωτιέμαι: θὰ μοῦ συγχωρήσει ἄραγε ὁ Θεὸς τὶς ἁμαρτίες μου;

– Παιδί μου ἀγαπητό, οἱ ἁμαρτίες σου οἱ ὅποιες θὰ συγχωρηθοῦν ἄς ἀνήκουν σὲ σένα καὶ τὶς ἄλλες, οἱ ὅποιες δὲ θὰ συγχωρηθοῦν τώρα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τὶς παίρνω ἐγὼ, τοῦ ἀπάντησα.

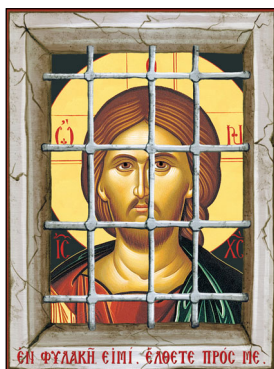
Ὅταν τὸ ἄκουσε ὁ κατάδικος ἔπεσε στὰ πόδια μου καὶ ἄρχισε νὰ κλαίει τόσο δυνατὰ, ὥστε ἀκουγόταν σ' ὅλη τὴν ἐκκλησία.

– Ὡ, ἄγγελέ μας ἐπουράνιε, κατέβηκες σὲ μᾶς νὰ μᾶς παρηγορήσεις τοὺς κακόμοιρους, ἔτσι μοῦ ἔλεγε, ἀγκαλιάζοντας τὰ πόδια μου.

Ἐκλαιγα καὶ ἐγὼ μαζί του. Τρεῖς μέρες ἀργότερα ἐξομολογήθηκε σὲ μένα καὶ τὸν κοινώνησα τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Τρεῖς ἐβδομάδες μετὰ ἀπ' αὐτὸ τὸ γεγονός τὸν ἀπαγχόνισαν στὴ φυλακὴ τῆς Τσιτά. Δύο μέρες πρὶν τὸ θάνατό του τὸν ἐπισκέφτηκα στὸν θάλαμό του, ὅπου τὸν βρῆκα νὰ προσεύχεται θερμὰ μὲ πολλὰ δάκρυα. Καταλάβαινε ὅτι οἱ μέρες τῆς ζωῆς του εἶναι μετρημένες. Πιστεύω ὅτι αὐτὸς βρῆκε τὸν Θεό.

(*) Ἀρχιμανδρίτου Σπυρίδωνος, Ἄπὸ ὅσα εἶδα καὶ ἔζησα / Ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν ἱεραποστολὴ μου στὰ κάτεργα τῆς Σιδηρίας, Μετάφραση ἀπὸ τὰ ρωσικά, ἐκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη, σελ. 60-71.

■ Γράμμα πρὸς τοὺς Ἀδελφούς μας στὶς Φυλακὲς Τίρυνθας Ναυπλίου

Ἔνα Φιλὶ Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδας

Ἀδέλφια μας ἀγαπητά!

Δὲν ἔχουμε ἔρθει ἐδῶ, γιὰ νὰ Σᾶς κάνουμε «κήρυγμα»...
Οὔτε γιὰ νὰ Σᾶς προτρέψουμε νὰ γίνετε ἠθικοὶ ἄνθρωποι...
Ἔχουμε ἔρθει, γιὰ νὰ Σᾶς φέρουμε ἓνα χαρμόσυνο ἄγγελμα:

• **Ἔχετε ἀδέλφια, τὰ ὁποῖα Σᾶς σκέπτονται συνεχῶς!**

Αὐτὰ τὰ ἀδέλφια Σας εἴμαστε ἐμεῖς...

Ἦρθαμε σήμερα, γιὰ νὰ Σᾶς δώσουμε τὸ Φιλὶ τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Ἐλπίδας.

Γιὰ τὴν ἀκριβεία, εἴμαστε ἐδῶ, γιὰ νὰ Σᾶς μεταφέρουμε μὲ ἐγκαρδιότητα τὸ Φιλὶ τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Ἐλπίδας τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεὸς Σᾶς ἀγαπᾷ καὶ Σᾶς σκέφτεται, ἀκόμη καὶ ὅταν οἱ ἄνθρωποι Σᾶς ἔχουν ἀπορρίψει καὶ Σᾶς ἔχουν κυριολεκτικὰ πετάξει στὸν «κάλαθο τῶν ἀχρήστων» τῆς ἱστορίας.

Ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ, Σᾶς δίνουμε σήμερα, μὲ ἀπόλυτη εὐκρίνεια, τὸ Φιλὶ τῆς Ἀγάπης.

Καὶ ἐκ μέρους αὐτῶν ποὺ Σᾶς ἀπόρριψαν, ζητοῦμε ταπεινὰ καὶ ἐγκάρδια συγγνώμην καὶ Σᾶς βάζουμε μιὰ βαθειὰ μετάνοια.

* * *

Ἀδέλφια μας ἀγαπητά!

Ἄς ἀνάψει στὴν καρδιά Σας ἡ φωτιὰ τῆς Ἐλπίδας!

Ἄς ἀνθίσει στὰ χεῖλη Σας τὸ χαμόγελο τῆς Ἀγάπης!

Ἄς κυριέψει τὴν ὑπαρξή Σας ἡ δημιουργικὴ Πίστη!

Δὲν εἴστε μόνοι Σας στὸ νησί τῆς ἐξορίας, ποὺ λέγεται φυλακή...

Εἶναι μαζί Σας ὁ Χριστὸς μας καὶ ἡ Παναγία Μητέρα μας, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ἐμεῖς τὰ ταπεινὰ ἀδέλφια Σας, μαζί μὲ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι προσεύχονται γιὰ Σᾶς!...

* * *

Ἀδέλφια μας ἀγαπητά!

Σᾶς προτρέπουμε καὶ Σᾶς παρακαλοῦμε, νὰ ἀντιμετωπίσετε δημιουργικὰ τὴν δοκιμασία Σας. Τίποτε δὲν εἶναι τυχαῖο, ὅταν τὸ βλέπουμε σὰν εὐκαιρία γιὰ τὴν ἐπανεύρεση καὶ ἀπελευθέρωση τοῦ Γνήσιου Ἐαυτοῦ μας.

Ὁ Γνήσιος Ἐαυτός μας, ἡ Εἰκόνα τοῦ Θεοῦ μέσα μας, στενάζει στὴν φρικτὴ φυλακὴ τῆς ἀπελπισίας, τοῦ ἐγωϊσμοῦ, τοῦ μίσους, τῆς ἀπιστίας, τῆς φιλαυτίας.

Αὐτὰ τὰ δεσμά, τὰ φρικτὰ δεσμά τῶν παθῶν, ὅταν συντριβοῦν μὲ τὴν Ἐλπίδα καὶ τὴν Ἀγάπη καὶ τὴν Πίστη στὸν Θεὸ τῆς Εὐσπλαγχνίας, τότε ὁ ἄνθρωπος εἶναι πραγματικὰ Ἐλεύθερος, εἶναι πραγματικὰ Ἄνθρωπος.

* * *

Ἀδέλφια μας ἀγαπητά!

Ἄς κερδίσουμε ὅλοι μαζί τὴν πραγματικὴ μας Ἐλευθερία, τὴν Ἐλευθερία ποὺ μᾶς καταξιώνει ὡς ἀνθρώπους καὶ μᾶς ἀναδεικνύει σὲ πραγματικὰ Παιδιὰ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεὸς μαζί Σας!... Ἡ Παναγία μαζί Σας!...

† Ὁ Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν Κυπριανός, **Κυριακὴ 29ῆ Ἰουνίου 2008**

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

«ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ»

• Ἔδρα: Ἐλασιδῶν 28, Ροῦφ Ἀθηνῶν

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

«ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ»

• Ἔδρα: Πατρῶν 12, Κολωνὸς Ἀθηνῶν

Θεομητορική αντίληψις*

Ο ΓΕΡΩΝ Θεοφύλακτος (τῆς Νέας Σκήτης) εὐλαβεῖτο καὶ ἀγαποῦσε, ὡς γνήσιο τέκνο Της, τὴν Παναγία μας. Ὅμως ἰδιαίτερη εὐλάβεια ἔδειχνε πρὸς τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας «Ἄξιόν Ἔστιν».

Στὴν καλύβη τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων στὸ ὁμώνυμο παρεκκλήσιο μπαίνοντας στὴν εἴσοδο ἀριστερά, ἐκρέμετο ἡ ἱερὰ εἰκὼν τῆς Παναγίας τοῦ «Ἄξιόν Ἔστιν». Πολλὲς φορὲς δεχόταν τὶς προσευχὲς του ἀλλὰ καὶ τὰ παράπονά του. Ὁ Γέροντάς του παπα-Ἰωακείμ τοῦ εἶχε μάθει ἄλλωστε ἐκεῖ νὰ καταφεύγῃ καὶ νὰ προστρέχῃ σὲ κάθε δυσκολία του καὶ θλίψι.

Οἱ θλίψεις καὶ οἱ στενοχώριες δὲν λείπουν καὶ ἀπὸ τὴν σκληρὴ ζωὴ τῶν μοναχῶν.

Ὅταν δρέθηκε μπροστὰ στὴν Ἁγία Εἰκόνα τῆς, μὲ πόνους σωματικὸς καὶ ἀπαρηγόρητος ἔκλαιγε καὶ ἐπεκαλεῖτο τὴν Παναγία μας, ἀκούει μία γλυκεῖα φωνὴ νὰ τοῦ λέγῃ: «Δὲν θὰ σ' ἐγκαταλείψω, μὴν φοβᾶσαι!»!

Κάθε σωματικὸ ἄλγος ἀλλὰ καὶ πνευματικὸ διελύετο καὶ παρηγορεῖτο τέλεια μπροστὰ στὴν Ἱερὰ αὐτὴ Εἰκόνα ὁ ἀπλοῦς καὶ χαριτωμένος Γέροντας.

Ἡ Εἰκόνα αὐτὴ κατόπιν προτροπῆς τῶν Κυριλλαίων μετεφέρθη καὶ βρίσκεται στὸν ἀριστερὸ χορὸ τοῦ Κυριακοῦ, πρὸς προστασίαν καὶ σκέπη ὄλων τῶν πατέρων τῆς Σκήτης μας.

Ἄλλη φορὰ βλέποντας κάποιος ἀπὸ τοὺς πατέρας τὸν Γέροντα νὰ εἶναι ἔμπλεος χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως, τὸν ρώτησε: Παπποῦ, γιατί χαίρεσαι ἔτσι;... Μὰ δὲν βλέπεις τὴν Παναγία μας τί κάλλος ἔχει; Καὶ ἔδειξε μὲ τὸ χέρι του μία εἰκόνα τῆς Παναγίας μας.

Ποῖός ξέρει τί ζοῦσε βλέποντας τὸ Θεοχαρίτωτο πρόσωπο τῆς Παναγίας μας!

Ὅλοι οἱ ἁγιορεῖτες πατέρες τιμοῦν καὶ σέβονται ὑπερβαλλόντως τὴν Παναγία μας, καὶ Αὐτὴ μὲ τὴν σειρά Της δίδει ἄφθονα τὶς Θεομητορικὲς εὐλογίες Της.

Ἡ Κυρία Θεοτόκος, ποὺ ἔδωσε τὶς ὑποσχέσεις τῆς στὸν Ἅγιο Πέτρο τὸν Ἀθωνίτη γιὰ τὴν προστασία τῶν ἁγιορειτῶν, δὲν τὶς ἀρνήθηκε καὶ οὔτε τὶς ἀρνεῖται, ἀλλὰ πάντοτε προστατεύει, παρηγορεῖ καὶ περιφρουρεῖ τὰ τέκνα Της.

(*) Ἱερομονάχου Προδρόμου, Ὁ Γέρον Θεοφύλακτος ὁ Νεοσκητιώτης, Ἱερὰ Καλύβη «Σύναξις τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων», Νέα Σκήτη, Ἅγιον Ὄρος 2007, σελ. 114-115.

**Ὁσίου Θεοδώρου Στουδίτου,
ὅτι «τρεις παρ' ἡμῖν νηστεία νενομοθέτηται
εἰς τύπον τῆς Ζωαρχικωτάτης Τριάδος»***

α. Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες, νῦν ἐπιχειρῶ πᾶσιν ὑμῖν τοῖς ἐθέλουσι βιώ-
ναι ὀρθῶς καὶ θεοφιλῶς, ἀριδηλότατα ὑποδείξαι, ὡς ἐφικτόν, τὸ πῶς δεῖ
τηρεῖν τὴν κυκλοτερικὴν τοῦ χρόνου περίοδον ὅσον δὲ πρὸς εὐσέβειαν
τῶν πιστῶν, καὶ ὅσον πρὸς ἀνατροπὴν τῶν αἰρετικῶν. Καλὸν τὸ ἅλας,
καλὸν τὸ φῶς· εἰ δέ τις ἐκτὸς τούτων τυφλὸς ᾧν, καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπά-
γει, καθὼς ὁ ἡμέτερος Κύριος εἶπεν.

Ὁρθοδοξίας μὲν οἶκον οἰκοδομησαί ἐπιχειρῶν, θεμέλιον ἄσειστον ἐμ-
πῆξαι δεῖ, ἐκ τῶν θείων ἀποστόλων, καὶ τῶν θεοφόρων Πατέρων τοῖς
παραδοθεῖσι κανόσι καὶ πρό γε πάντων εἶδωμεν ἄν, τί τὸ ἱερὸν λόγιον
ἔφησεν. Λέγει μὲν πάλαι ὁ Κύριος πρὸς τὸν ἱεροφάντην Μωσέα· «Τρεῖς
καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ φυλάξατέ μοι νηστείαν ἁγίαν, ἀπὸ μικροῦ ἕως με-
γάλου ὑμῶν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων τῷ πρώτῳ μηνί, ἡμέρας ἑπτὰ ταπει-
νώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ ἄρτον κακώσεως ἔδεσθε· εἶτα ἀριθμήσονται
ὑμῖν ἑβδομάδες ἑπτὰ, ὀλόκληραι ἡμέραι πενήκοντα, καὶ καλέσατε αὐ-
τὴν κλητὴν ἁγίαν ἡμέραν νηστείαν δεκτὴν. Καὶ τῇ δεκάτῃ εἴ μεσοῦντος
τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἑορτὴ ἁγία σκηνοπηγία ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσατε τὰς
ψυχὰς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ πᾶσα ψυχὴ ἣτις οὐ ταπεινωθήσεται
ἐξολοθρευθήσεται ἐξ ὑμῶν αὐτῶν (Ἐξόδ. κγ· Δευτερ. ιστ΄).

Ἐντεῦθεν, ὡς ἔοικεν, καὶ παρ' ἡμῖν τρεῖς νηστεῖαι φυλάττονται, ἃς
προετύπου ἑορταὶ ἐκεῖναι. Τί δ' ἂν βούλεται ἐν ἡμῖν, ἀδελφοί, τὸ Τρεῖς
καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ φυλάξατέ μοι νηστείαν ἁγίαν ἀπὸ μικροῦ ἕως με-
γάλου ὑμῶν; τύπος δ' ἂν, ὡς οἶμαι ἀκραιφνῆς εἶη τοῦτο τῆς μιᾶς καὶ
μόνης θεότητος, καὶ ἐν τρισὶ χαρακτῆρσιν ὀρωμένης τε καὶ λατρευομένης
παρ' ἡμῶν τῶν τῆς ἀληθείας προσκυνητῶν. Διὸ τρεῖς παρ' ἡμῖν νηστεῖαι
νενομοθέτηνται εἰς τύπον τῆς ζωαρχικωτάτης Τριάδος ἐκ τῶν θείων μα-
θητῶν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Καὶ αὐτὴ ἡμέραι δύο ἄγναι ἔστωσαν ὑμῖν ἐν ἑπτὰ ἡμέραις, τετράδι φημί
καὶ τῇ ἕκτῃ. Τί δὲ καὶ τοῦτό ἐστι δηλοῦν, τό, Ἐν ἑπτὰ ἡμέραις δύο τηρη-
θῶσιν ἄγναι; ὡς οἶμαι τουτί, τῷ περιοδικῷ χρόνῳ τῆς ἑπτακύκλου τρο-
χοῦ, δύο τηρηθῶσιν ἄγναι, θεότης καὶ ἀνθρωπότης τοῦ ἐνός καὶ ὑπερη-
νωμένου Υἱοῦ Θεοῦ τε, καὶ Μητρὸς ἁγίας. Ἄλλως δ' αὐτὸ δοκεῖ, ὅτι καὶ
τῷ ἑβδομαδικῷ κύκλῳ ὁ τριαδικὸς χαρακτηρίζεται τύπος διὰ τριῶν ἡμε-

ρῶν, ὡς τῷ ἐνιαυτῷ παρὰ τῶν πιστῶν ἀριδῆλως τιμᾶται ὁ ἀκροαιφνῆς τῆς Τριάδος τύπος.

β. Ὁρος τεσσαρακοστῆς πρώτος. Ἔστι μὲν οὖν αὐτὴ τε ἡ πρώτη ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἢ εἰς τύπον ἂν εἴληται τοῦ Πατρὸς, ὡς οἶδεν ὁ εὐδοκῆσας αὐτὸς τὴν τοῦ Υἱοῦ σύλληψίν τε καὶ γέννησιν. Διότι καὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας νενομοθέτηνται, ὡς Μωϋσέως ἡ νηστεία καὶ Ἡλίου.

γ. Δεύτερος ὄρος. Ἡ δὲ μετ' αὐτὴν β', ἢ καὶ μεγάλη τεσσαρακοστὴ λέγεται, εἰς τύπον εἶη τε τοῦ Μονογενοῦς ἦν καὶ αὐτὸς ἀριδῆλως ὑπέδειξεν, τρεῖς ἐνιαυτοὺς τοῦτο ποιῶν, μετὰ τὴν τοῦ βαπτίσματος ἄνοδον. Καὶ πόθεν δῆλον τοῦτό ἐστι, συνίη μοι ὁ ἀκροατῆς, καὶ ιδέτω καλῶς τριακονταετῆς δηλονότι ὁ Κύριος βάπτισμα ὑποδέξατο, καὶ ἐν ἄλλοις τρισὶ τῷ θανάτῳ ὑπέστη διὸ ὡς ἔγνωμεν ἐν τοῖς ἄκρως ἐπισταμένοις, τρεῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν παροῦσαν νηστείαν ὑπέδειξεν.

δ. Τρίτος ὄρος. Ἡ δὲ μετ' αὐτὴν τρίτη, ἢ καὶ παρὰ τισὶ τῶν Ἀποστόλων κηρυττομένη, τύπος ἂν εἶη καὶ αὐτὴ τοῦ ζωοποιοῦ Πνεύματος, τὸ καὶ τοὺς Ἀποστόλους διδάξαν πάντα ἅ παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ μεμυσταγῶνται. Ὄνομα δὲ τῶν τριῶν ἓν, ἢ θεότης, ἀλλ' ἐν τρισὶν ὑποστάσει γνωριζομένη τε καὶ προσκυνουμένη».

(*) PG τ. 99, σελ. 1693-1696. Βλέπε καὶ Θεοδώρου Βαλασαμῶνος, ἐν ΡΠΣΚ, τ. Δ', σελ. 567 καὶ ἐξῆς.

Τρομερὸς φονιάς, ιερόσυλος καὶ πόρνος, γονατιστὸς ζητάει συγχώρηση*

Μ' ΑΥΤΟΝ τὸν τύπο (διηγεῖται ὁ π. Σπυρίδων) γνωριστήκαμε μὲ τὸν ἐξῆς τρόπο. Σὲ μία ἀπὸ τὶς φυλακὲς τοῦ Νέρτσινσκ οἱ κρατούμενοι χωρὶς-στηκαν μεταξύ τους σὲ δύο στρατόπεδα καὶ ἡ μία ὁμάδα ξεσηκώθηκε ἐναντίον τῆς ἄλλης. Μοῦ ἔδωσαν τὴ διαταγὴ νὰ πάω ἀμέσως σ' αὐτὴ τὴ φυλακὴ. Ξεκίνησα ἀμέσως. Ἡ φυλακὴ ἦταν περικυκλωμένη ἀπὸ στρατό. Οἱ κρατούμενοι, χωρισμένοι σὲ δύο ὁμάδες, βρισκόταν στὴν αὐλὴ. Ὅταν μπῆκα μέσα καὶ ἀπευθύνθηκα προφορικὰ στοὺς φυλακισμένους, ἡ μία ὁμάδα ἦλθε κοντά μου, οἱ κατάδικοι στάθηκαν γύρω γύρω καὶ μὲ ἀκουσαν μὲ προσοχή. Ὅταν εἶδα ὅτι συγκινήθηκαν ἀπὸ τὰ λόγια μου, τότε ἀπευθύνθηκα στὴν ἄλλη ὁμάδα, λέγοντάς τους νὰ ὑπακούσουν στὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, νὰ πάψουν νὰ ἐχθρεύονται μεταξύ τους καὶ νὰ συμφιλιωθοῦν. Ἐκείνη τὴ στιγμή ὁ ἀρχηγὸς τῆς δεύτερης ὁμάδας ποὺ λεγόταν Σαχαλί-νετς ἄρχισε νὰ μὲ βρίζει καὶ νὰ μὲ ἀπειλεῖ μὲ τὴ γροθιά. Τότε ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ στεκόμουν κατευθύνθηκα πρὸς αὐτὸν καὶ ὅταν τὸν πλησίασα, ἔπεσα, ὅπως ἤμουν, μὲ ὅλα τὰ ἱερατικά μου ἄμφια, στὰ πόδια του καὶ τοῦ εἶπα:

– Γιέ μου ἀγαπητέ! Γονατίζω μπροστά σου καὶ σὲ ἱκετεύω, ἄκουσέ με, κάνε αὐτό, ποὺ μὲ δάκρυα στὰ μάτια σὲ παρακαλῶ νὰ κάνεις. Ἄλλαξε τὴ ζωὴ σου, γίνε ἄλλος ἄνθρωπος! Ὡ, ἂν τώρα, αὐτὴ τὴ στιγμή μᾶς ἔβλεπε ἡ μητέρα σου, ὅτι στέκομαι γονατιστὸς ἐνώπιόν σου, δὲν θὰ τὴν κρατοῦσαν τὰ γόνατά της. Ἄλλὰ καὶ τώρα ποὺ εἶναι ἤδη πεθαμένη, ἀκόμα καὶ τώρα καὶ μόνο ἀπὸ τὴ στενοχώρια της γιὰ τὴν ψυχὴ σου θὰ ἐκρίζαν τὰ κόκκαλά της στὸν τάφο.

Ἰκετεύοντας καὶ παρακαλώντας ἔτσι τὸν κατάδικο, πέτυχα τὸ σκοπὸ μου. Αὐτὸς μὲ σήκωσε πάνω καὶ μαζί μὲ τοὺς ἄλλους πῆγαμε στὸ σημεῖο ἐκεῖνο ὅπου τοὺς μίλησα στὴν ἀρχή. Μπροστά σὲ ὅλους μοῦ ἔδωσε τὸ λόγο του, ὅτι ἀπὸ τώρα παύει νὰ εἶναι ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας. Τὸ βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας ψάλαμε τὴν κηδεῖα ὅσων φυλακισμένων σκοτώθηκαν καὶ ἀμέσως μετὰ ἀρχίσαμε τὴν παννυχίδα. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀκολουθίας ἔκανα δύο φορὲς κήρυγμα. Ὅταν τελίωσε ἡ ἀκολουθία οἱ φυλακισμένοι μοῦ εἶπαν, ὅτι θέλουν νὰ ἐξομολογηθοῦν καὶ τὴν ἐπόμενη μέρα νὰ κοινωνήσουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Καὶ αὐτὸς ὁ κατάδικος μιμήθηκε τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων. Τὴν ἄλλη μέρα μπαίνω μέσα

στην ἐκκλησία καὶ τὸν βρῖσκω ἐκεῖ. Ὅταν μὲ εἶδε, μὲ πλησίασε καὶ μοῦ εἶπε ψιθυρίζοντας:

– Παππούλη, δὲν μπορῶ νὰ ἐξομολογηθῶ καὶ νὰ μεταλάβω, ντρέπομαι.

– Φίλε μου ἀγαπητέ, ἄκουσέ με τώρα, ὅπως μὲ ἄκουσες καὶ χθές. Νὰ μὴν ἀνταλλάξεις τὸν Χριστὸ μὲ τὸν ψεύτικο φόβο! Ἄκουσέ με, χαρά μου, νὰ ἐξομολογηθεῖς καὶ νὰ μεταλάβεις.

Ὁ κατάδικος χαμήλωσε τὸ βλέμμα του καὶ μοῦ ἀπάντησε κάπως ἀπρόθυμα:

– Θὰ κάνω αὐτὸ ποῦ μοῦ λέτε, πάνω ἀπὸ 37 χρόνια δὲν πῆγα στὴν ἐξομολόγηση. Ὅταν ἦμουν στὸ γυμνάσιο μόνο τότε κοινωνοῦσα.

Τὸν πῆγα ἀμέσως στὸ ἱερὸ καὶ ἐκεῖ ἔκανα τὴν ἐξομολόγηση. Ἡ ἐξομολόγησή του ἦταν πολὺ συγκινητική! Πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι ὁ κατάδικος αὐτὸς ἦταν ἀπόφοιτος ἀνώτατης ἐκπαίδευσης. Τὴν πρώτη φορὰ τὸν ἔβαλαν στὴ φυλακὴ ἐνῶ ἦταν ἀθῶος. Μετὰ ἀπὸ τρεῖς μῆνες, ποῦ πέρασε ἐκεῖ δῆγῃκε γεμᾶτος ἔχθρα, δὲν ὑπῆρχε γι' αὐτὸν τίποτε ἱερό. Μετὰ τὸν ἐξόρισαν γιὰ δολοφονία στὴ Σαχαλίνη. Στὴ ζωὴ του ἑπτὰ ἢ ὀκτῶ φορὲς δραπέτευσε ἀπὸ διάφορες φυλακές. Καὶ κάθε φορὰ κατὰ τὴν ἀπόδρασή του χυνόταν ἀνθρώπινο αἷμα. Δὲ λυπόταν οὔτε μικροὺς οὔτε μεγάλους. Τὸν ἔλεγαν ὁ μέγας Ἰβάν καὶ τὸν θεωροῦσαν βασιλιὰ τῆς φυλακῆς. Σ' αὐτὸν ὑπάκουαν ἀναντίρρητα ὅλοι οἱ κρατούμενοι τῆς φυλακῆς στὴν ὁποία βρισκόταν. Στὴ Σαχαλίνη μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια σκότωνε τοὺς φυλακισμένους σὰν νὰ ἦταν μῦγες. Καὶ σ' αὐτὴ ἐδῶ τὴ φυλακὴ ὅλοι οἱ κρατούμενοι τὸν φοβοῦνταν καὶ τὸν σέβονταν σὰν νὰ ἦταν ὁ ἄρχοντάς τους. Στὴ Σαχαλίνη σὲ μιὰ φυλακὴ μόνος του καταδίκασε ἕξι φυλακισμένους σὲ θάνατο καὶ ὅλοι αὐτοὶ τὴν καθορισμένη ὥρα αὐτοκτόνησαν. Ἀφοῦ ἐξομολόγησα ἐκεῖνον καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτὸν καὶ μερικοὺς ἄλλους, ἄρχισα τὴν θεία λειτουργία. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιο ἔκανα λόγο γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ποῦ τὰ πάντα συγχωρεῖ καὶ δέχεται τὴν μετάνοια τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Ὅταν τελείωσε τὸ κοινωνικὸ καὶ βγῆκα μὲ τὸ Ἅγιο Ποτήριο νὰ κοινωνήσω, εἶπα ἀκόμα ἓνα λόγο γιὰ δέκα λεπτὰ περίπου. Ἄρχισα νὰ κοινωνῶ τοὺς φυλακισμένους. Ὅταν ἦρθε ἡ σειρὰ του, ἐκεῖνος ἄνοιξε τὸ στόμα του καὶ τοῦ ἔδωσα τὰ Ἅχραντα Μυστήρια. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη τὰ πόδια του λύγισαν, τὰ μάτια του γέμισαν δάκρυα καὶ τὸ κορμί του τραντάχτηκε ἀπὸ λυγμούς. Ὅταν ἀπομακρύνθηκε λίγο ἀπὸ τὸ Ἅγιο Ποτήριο, ἔστρεψε τὸ βλέμμα του πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καί, ὑψώνοντας τὰ τεράστια χέρια του, πολὺ δυνατὰ φώναξε:

«Χριστέ μου! Χριστέ μου! Μὲ συγχώρησες. ὦ Θεέ μου. Ἐμένα, τὸν τρομερὸ φονιά καὶ ληστή, μὲ συγχώρησες! ὦ Κύριε! Ἐγὼ σὰν τὸ σφουγγάρι εἶμαι διαποτισμένος μὲ ἀνθρώπινο αἷμα, ὅλος γεμάτος μὲ αἷμα. Ἐκατὸ ἀνθρώπους σκότωσα καὶ ὅλοι αὐτοὶ ἦταν ἀθῶα θύματα. Πολλὲς φορὲς λήστεψα ναοὺς! ὦ, Κύριε! Καὶ Ἐσὺ μὲ συγχώρησες; ὦ, εὐσπλαγχνε Κύριε! Ἐγὼ βίαξα τὴν μητέρα μου, τὶς ἀδελφές μου, τὰ παιδιά, κτηνοδοταῦσα. ὦ, ποιὸς μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μὲ μένα στὶς ἁμαρτίες; Καὶ Ἐσύ, Κύριε, μὲ συγχώρησες; Ξέρεις, Κύριέ μου, ὅτι ἐγὼ σὲ ὅλη τὴ ζωὴ μου Σὲ βλασφημοῦσα καὶ Σὲ καταριόμουν, καὶ Ἐσύ, Χριστέ μου, ὅλα μοῦ τὰ ἄφησες! Ἡ ἀγάπη σου, Κύριε, εἶναι τόσο μεγάλη, πὺν δὲν μπορῶ νὰ τὴν σηκῶσω, δὲ θὰ τὴν ἀντέξω, θὰ μὲ καταστρέψει αὐτὴ ἡ ἀγάπη σου, θὰ πεθάνω, Κύριε!».

Βλέποντας αὐτὴ τὴν ἀσυνήθιστη σκηνή, συγκινήθηκα τόσο πολὺ, πὺν δὲν μπόρεσα νὰ συνεχίσω νὰ κοινωνῶ τοὺς ὑπόλοιπους φυλακισμένους, πῆγα στὸ ἱερό, ἔσκυψα τὸ κεφάλι μου στὴν Ἅγια Τράπεζα καὶ ἄρχισα νὰ κλαίω. Ὅλο τὸ ἐκκλησίασμα ἔκλαιγε μὲ λυγμούς. Ἀπὸ παντοῦ ἀκουγόταν μόνο μία τρομερὴ σπαραξικάρδια βοή...

Ὅταν τελείωσε ἡ θεία λειτουργία ἄκουσα ἔξω στὴν αὐλὴ κάποια φασαρία. Κοίταξα ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ εἶδα ὅτι ὁ κατάδικος ἐκεῖνος σέρνεται στὰ πόδια τῶν ἄλλων φυλακισμένων καὶ τοὺς ζητάει συγχώρηση γιὰ ὅλα ὅσα τοὺς ἔκανε. Γύρω του μαζεύτηκε ὁλόκληρο πλῆθος φυλακισμένων, πὺν τὸν περιέβαλαν ὅπως τὰ πουλιὰ στὴ φωλιά τους· ἄλλοι τὸν φιλοῦσαν καὶ ἄλλοι, ἀκολουθώντας τὸ πρᾶδειγμά του, μετανοοῦσαν γιὰ τὶς ἁμαρτίες τους, ἀναθεματίζοντας τὴν προηγούμενη ἐγκληματικὴ τους ζωὴ. Κάποιοι, ὑψώνοντας τὸ βλέμμα τους στοὺς οὐρανοὺς, ἰκέτευαν τὸ Θεὸ νὰ τοὺς ἀφήσει τὶς ἁμαρτίες τους.

Μετὰ εἶχαμε τραπέζι στὸν ὑπεύθυνο τῆς φυλακῆς. Κατὰ τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ ἦλθε ἐκεῖνος ὁ κατάδικος καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνο νὰ τὸν δάλει γιὰ κάποιο διάστημα στὴν ἀπομόνωση. Ὁ κατάδικος αὐτὸς μοῦ ἔγραψε ἀργότερα πολλὰ γράμματα. Στὸ τελευταῖο ἔλεγε, ὅτι μόλις θὰ ἀποφυλακιστεῖ θὰ πάει στὴν Μονὴ Βαλαάμ.

(*) Ἀρχιμανδρίτου Σπυρίδωνος, Ἐκείνη ἡμέρα / Ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν ἱεραποστολὴ μου στὰ κάτεργα τῆς Σιβηρίας, Μετάφραση ἀπὸ τὰ ρωσικά, ἐκδόσεις «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη, σελ. 114-118.